

Fee en Arthur starten hun zoektocht **op zolder**. Fee is er zeker van dat oma hier zal zitten. Arthur heeft namelijk uitgelegd dat oma's meestal heel oud zijn.

En papa zegt altijd dat op zolder héél oude spulletjes staan. En inderdaad op zolder vinden ze heel wat **oude dozen**. Een prima verstopplek voor oma!

Ze verschuiven meteen een aantal dozen, waardoor er een heleboel stof in het rond begint te vliegen. Beide avonturiers beginnen heel erg hard te hoesten.

'Zie je wel Fee' **kuch kuch** 'dat onze beschermende kledij' **kuch kuch** 'belangrijk is!', zegt Arthur tussen de hoestbuien door.

Dan maar naar
DE KELDER.

Op het trapje van de kelder
aarzelt Arthur even ...
'Het is hier veel te koud en
donker, dit is helemaal geen
plek waar oma's graag zouden
zitten.'

Maar Fee hoort niet
meer wat Arthur zegt.

Ze is ondertussen
de **trap** afgedaald en
ze knipt haar **zaklamp AAN**.

Ze schijnt in alle **hoekjes**
en **spleetjes**. Geen oma te zien...

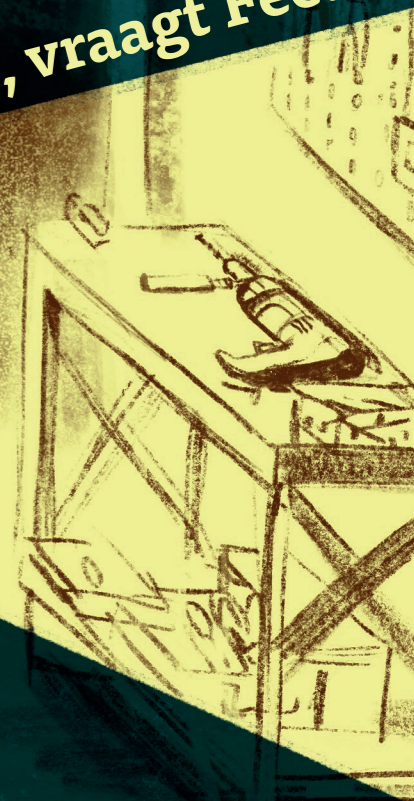
Ze vindt alleen nog meer
dozen, heel veel **spinnen** en
de **boormachine** die papa
al zo lang kwijt was.

'Heb JIJ dan een idee?', vraagt Fee.

'Zie je wel',
zegt Arthur.
'Dit is geen plek
voor oma's.'

Oma's komen graag
op plekken waar het
leuk is voor oude
mensen!'

Arthur vertelt aan Fee wat oude mensen allemaal graag doen: 'Ze houden van rustige dingen. Zoals petanquen, fietsen of **kaarten**.'

'Aha!'

'Ik heb een idee', zegt Fee.

'Hier een beetje verder is een kaartclub.

Geen tijd te verliezen!

Ze nemen het **grote net** en rennen de deur uit.

Aan het **raam** van de kaartclub raken Fee en Arthur met hun neus tot net boven de **vensterbank**. Bingo!

Ze zien een heleboel **oude mensen** rond een **tafel** zitten. 'Zou mijn oma ertussen zitten?', vraagt Fee. Maar Arthur slaakt een diepe zucht: 'Nee, kijk eens goed. Al de oude mensen hebben **een snor**. En oma's die hebben geen snorren.'

